

tajkeho Boha dyrbeli my so stajnje strachowac a bojecz, dokelz we nas tajki schelki wulki Rječ a tajku rosnu Neposlušnosz widzi. Pšchetož czim krašnišcho so nam Boh we swojich Stworenjach wopokaze; a czim wjazy won nam Dobrotow wopokaze, czim bole mamy so my jeho bojecz; dokelz my tajkeho nadneho dobrocziweho Boha zylje neposłuchamy, a so tak husto a czasto pšchecziwo nemu pšcherjeschimy. Sinaf nemože sebi Rosom myšlicz a czinicz.

Alle, dyž wjemy a wjerimy, so Jesus wot Knežny Marije narodženy, Boži Ssyn je, a dyž widzimy, kak je so ton samy nasche dla Szlowek narodzil, kak je nam pšches neho schitku Dobrotu wopokasał, kak je jeho dał nasche dla na Kschiz pšchibicz, so by sa nasche Rjechi placzil a došz czinil, pšches jeho Sšmercz naschu Sšmercz pšchewinył, a nam pšches jeho Horjestacze Pucz kwjecznemu Žiwenu wotewril: da ha klej Boha prawje pšches Krysťuša wuknemy snacz. Potom wjemy prawje, schtu Boh je, kotryž nas, kotsiz my tola khudzi Rjeschnizy smy, Nescheczel neje, ale lubuje nas, kajž pola Jana 3. steji. Tak je Boh ton Sšwjet lubowal. Duž widzimy, so nas naschich Rječow dla necha satamacz, ale ze nam snich pombacz, a nas prawych czinicz, so nas necha do wjeczneje Sšmerczje saczišnyč, ale nam teho Sšrjednika, swojeho Sšyna, dla wjeczne Žiwenje dacz. To rjeka Boha snacz pšches Krysťuša.

Tak možemy na Bosy lute Wešelje a Trošcht mjecz. Pšchetož schtu da nechal tola tajkeho nadneho Boha lubowacz, kotryž swojeho jenickeho Sšyna pšcheschonowal neje, ale je jeho nasche dla do Sšmerczje a na Kschiz dal? Steho so tola tawšent a sašo tawšent Wolow wjazy, a šjawnišcho a wješzišcho wopokaze, so jo Boh snami šWutrobu derje mjeni, dyžli so je nam Szjeto a Duschu dal, nam šWužitkej Nebesa a Semju

štworit, tych Židow šEgiptowskeje wuwedł, a schtož tych Dobrotow wjazy je. Tajke Pšnacze Bože pšchindze pak nam pšches nascheho Kneša Jesuša; teho Hamit a Štutk sam wuczi nas, kajkeho my Boha mamy, schto my do neho dzerzecz, a czoho so my wot neho nadzijecz možemy.

Nu njett ladaj sam, hacz to žadyn wulki wošofki Trošcht neje, kotrehož so jedyn Kšcheszijan wewšchej Rusy dzerzecz, a škotrymž schelaku Wobczeznosz pšchewinyč može. Pšchetož tu dyrbimy šPawolom rez: šRom. 8. št. 31. 32. 33. 34. 35. Schto da zemy dale prajicz? Je Boh sa nas, schtu može pšchecziwo nam bycz? Škotryž tež sam šwojeho Sšyna neje pšchepušchezil, ale je jeho sa nas schitkich podal, kaha by won tež nechal snim schitko nam nadnje dacz? Schtu žyt na Wuswolonych Božich škorzieč? Boh je tudy, kiž prawych czini. Schtu ze satamacz? Krysťuš je tudy, kiž wumrel je, haj hišcheze wjazy, kiž tež šbudženy je, kotryž je na Prawizy Božej, a šastupuje nas. Schtu ze nas wotdžjelicz wot Krysťušoweje Lubošze? Žalosz aby Štyšknosz? Aby Pšcheszjehanje? Aby Šod? Aby Šahota? Aby Štrachota? Aby Šmecz? Štajkemu Trošchtej pšchindžemy jeno pšches teho Kneša Krysťuša, kajž won praji: Ničto nesnaje Wotza, kiba jeno Sšyn, a škomuž jo Sšyn ze šjewicz. Šchtuž pak teho Kneša Krysťuša šEvangeliiona nenuwukne šposnacž, ton nech wje, aby ryczi wot Boha schtož ze, (kajž Bohažo, Šurkojo a Židzi wedža wele wot neho ryczecz,) da je to šcho ničzo. Won Boha prawje nesnaje, a dyrbi tehodla wewšchem Špytowanju a Šrudobi beš Trošhta bycz, a do Šazwyblowanja šapanycz. Pšchetož wono možno